

Sant Pere de Rodes: UN JOC DE ROL

Educació Primària

MATERIAL PER PREPARAR LA VISITA

On és Sant Pere de Rodes?

El **Conjunt Monumental de Sant Pere de Rodes** s'alça al mig del Parc Natural del Cap de Creus, a la muntanya de Verdera. Aquesta muntanya s'eleva 670 metres per damunt del nivell del mar i és el punt més alt de la península del Cap de Creus, el darrer contrafort dels Pirineus abans de que s'enfonsin al mar pel seu punt més oriental.

La serralada es va formar fa més de 400 milions d'anys pel xoc de dues plaques continentals. La muntanya compta amb una riquesa geològica excepcional i ofereix la col·lecció més completa de roques i minerals metamòrfics de Catalunya

Sembla que la muntanya de Verdera té aquest nom ja que antigament era molt verda. Estava coberta de boscos molt densos d'alzinars i suredes, sovint impenetrables, com una veritable selva. Noms com els de les poblacions del Port de la Selva o Selva de Mar, ens recorden, també, el passat selvàtic de la vegetació d'aquesta zona.

Amb el pas dels segles l'acció de la humanitat va fer que els boscos es substituïssin per conreus, olivars i vinyes que, en quedar abandonats, han donat pas a una vegetació típicament mediterrània de garrigues, brolles i petits bosquets d'alzines.

Què és?

Sant Pere de Rodes forma part d'un Conjunt Monumental integrat també pel castell de Verdera i l'antic poble medieval de Santa Creu de Rodes. En aquest espai es reuneixen tres elements que representen els puntals de la societat feudal: les persones que resen, al monestir de Sant Pere de Rodes; les persones que produeixen, al poblat de Santa Creu, i les persones que lluiten, al castell de Verdera.

El centre del conjunt és el monestir de sant Pere, que va esdevenir el monestir més important del comtat d'Empúries tant pel paper rellevant dels seus abats com per ser un important centre de pelegrinatge gràcies a les relíquies que custodiava.

Entre els seus dominis hi havia Santa Creu de Rodes, un poble dedicat fonamentalment al comerç i la producció artesana que atenia les necessitats del monestir. Gràcies als pelegrinatges, entre els segles XII i XIV va gaudir d'una gran prosperitat, fins a arribar a tenir uns 250 habitants.

La seguretat del conjunt depenia del castell de Sant Salvador de Verdera, que simbolitza els aspectes guerrers de la societat feudal. El castell havia estat donat al monestir pel comtat d'Empúries, però el seu valor estratègic, dominant el cap de Creus, va fer que el comtat intentés recuperar-lo, cosa que va provocar continus enfrontaments amb els abats.

Què farem?

L'objectiu de l'activitat és la descoberta de Sant Pere de Rodes i de la realitat social de l'Edat Mitjana a través d'un joc de rol que convertirà l'alumnat en el protagonista de la història. Cada alumne assumirà un personatge, amb una identitat específica i que forma part d'un grup o estament social. Caldrà que l'alumnat, ja sigui individualment o com a integrants del grup col·laborin entre ells i elles per a poder assolir l'objectiu final.

L'acció es situa al mes de maig de 1408. Al cap de dotze mesos, el 3 de maig de 1409 se celebrarà l'Any Sant al monestir. Al llarg de vuit dies milers de pelegrins i pelegrines aniran fins al monestir buscant el perdó dels seus pecats. Per a poder acollir a tota aquesta gent i poder dur a terme l'Any Sant caldrà, però, que tota la societat que viu a la muntanya col·labori i superi un seguit de proves.

Abans de la visita:

Recomanem introduir l'activitat a l'alumnat, explicant-los què faran. Es pot visionar el vídeo [Conjunt Monumental de Sant Pere de Rodes](https://www.youtube.com/watch?v=9XR0rVYrla0) que mostra l'emplaçament dels tres elements del Conjunt Monumental i que ajudarà a motivar-los de cara a la visita (2 min de durada):

<https://www.youtube.com/watch?v=9XR0rVYrla0>

Creació d'equips:

Caldrà conformar els equips amb els que es realitzarà l'activitat. Cada grup classe comptarà amb 3 equips:

- Clergat: 10 alumnes
- Noblesa: 10 alumnes
- Pagesia: 10 alumnes¹

Es recomana que sigui la persona docent qui creï els grups amb la voluntat de que predomini la diversitat.

Imprimiu les targetes i doneu-ne una a cada alumne (el groc és per la pagesia, el blau pel clergat i el taronja per la noblesa).

Caldrà que cada alumne escrigui el seu nom i que es llegeixin atentament la descripció, per anar interioritzant el seu personatge.

El dia de la visita, cada alumne portarà la seva targeta. Si es vol, es pot perforar i fer-hi passar un cordill, per penjar-la i que no es perdi.

¹ Els números són orientatius, només cal que es divideixi el grup classe en tres parts el màxim d'iguals possible.

Després de la visita

Esperem que us ho passeu molt bé visitant el monestir de Sant Pere de Rodes! Us donem algunes idees per treballar a l'aula i reforçar tot el que heu après durant la vostra visita:

On és la memòria de les dones?

Aquesta proposta permetrà treballar 3 personatges històrics femenins per tal de que l'alumnat prengui consciència del paper de la dona en la història i tingui una visió crítica envers el relat històric.

L'activitat es treballarà amb els mateixos 3 grups amb els que s'ha realitzat la visita a Sant Pere de Rodes, de manera que es conserva el grup de la noblesa, el del clergat i el del poble.

La història que ens expliquen

En un primer moment el treball serà individual, demanant a l'alumnat que faci una cerca molt bàsica al seu llibre de text. En cas de no disposar de llibre, es pot fer la cerca a través dels principals cercadors d'internet.

Primerament caldrà que agafi el seu llibre i compti les imatges de personatges masculins i femenins històrics que hi apareixen. Només es podran comptar les imatges d'aquells personatges amb nom propi, no valdran les imatges on la persona representada és anònima.

És probable que hi hagi llibres de text on no hi apareix cap personatge femení històric, no representa cap problema ja que l'objectiu de l'activitat és que l'alumnat prengui consciència de la desproporció que hi ha entre un sexe i l'altre.

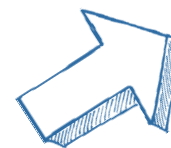
Som crítics amb la història que s'ha escrit?

Un cop feta la cerca individual es passarà a treballar per grups.

Primerament caldrà que els diferents components de l'equip comparteixin els resultats de la cerca individual que han fet i els discuteixin per tal de potenciar el sentit crític de l'activitat.

Es poden facilitar als equips les preguntes detonants següents:

- Per cada personatge masculí, quants de femenins heu trobat?
- N'hi ha que siguin mares/filles/mullers d'algun personatge històric? Quantes n'hi ha que sí i quantes hi apareixen per mèrits propis?
- Heu trobat al llibre personatges històrics femenins d'altres cultures i civilitzacions? I de masculins?
- Perquè creieu que el relat històric parla poc dels personatges femenins?
- Creieu que canviaria la manera d'explicar la història si es posés el focus en les dones?

Nivell 3: recuperem l'altra meitat de la història

Cada grup tindrà per referència un personatge històric femení:

Per al grup de la noblesa, **Joana d'Empúries**, comtessa.

Per al grup del clergat, **Ermessenda**, abadessa de Sant Feliu de Cadins

Per al grup del poble, **Na Mercadera**, artesana de Peralada

Es tracta de tres dones que van viure al comtat d'Empúries a l'edat mitjana. Les seves històries rarament apareixen als llibres, tot i que van tenir un paper destacat en l'esdevenir de la comarca.

A continuació us adjuntem el resum biogràfic d'aquestes dones. Us proposem aquests tres personatges, però podeu escollir-ne d'altres que siguin més significatius per la vostra zona o centre educatiu.

La Generalitat de Catalunya, el Consell de Mallorca i la Xarxa Vives d'Universitats, han realitzat una recopilació de biografies de personatges històrics femenins dels territoris de parla catalana, podeu consultar-la aquí:

<http://www.dbd.cat/>

Cada grup treballarà la vida de la dona que li pertoca i l'exposarà a la resta de classe a través d'una representació. L'objectiu no és que es realitzi una obra de teatre sinó simplement que es treballi l'expressió oral i corporal com a mitjans d'expressió. Podeu enregistrar les representacions i crear un arxiu de l'activitat.

Un cop realitzada les representacions, es pot encetar un debat a nivell col·lectiu en el que el grup-classe reflexioni i discuteixi els resultats de l'activitat.

Ens agradaria molt rebre un retorn d'aquestes activitats, així que us agrairem que ens expliqueu com ha anat l'activitat i els resultats que heu obtingut!

Joana d'Empúries

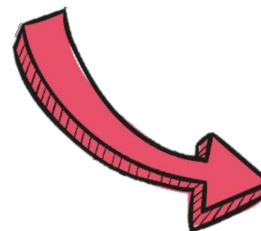
Joana va néixer el 1344 a Barcelona, era filla del rei Pere el Cerimoniós i de Maria de Navarra. Va passar bona part de la infantesa als Pirineus, on va créixer amb la família d'un parent llunyà. En aquell moment a les grans ciutats hi havia moltes malalties infeccioses i el rei procurava que els seus fills i filles creïessin en llocs d'aire fresc i ventilat, per més que això impliqués que la mainada estiguessin allunyats de la família.

El seu pare va intentar que Joana es casés amb reis i prínceps d'arreu d'Europa. La intenció era que amb el casament s'afavorissin les relacions internacionals de la casa reial, i establir vincles amb les principals monarquies de l'època.

Llistat de pretendents de la infanta Joana:

Enric de Castella
Ferran de Portugal
Lluís de França
Pere I de Castella
Joan II de França
Lluís II de Borbó
Felip II, emperador de Constantinoble
Edmund, duc de York

EL rei Pere III de Catalunya-Aragó, conegut com EL Cerimoniós

Però tots els intents van ser infructuosos i després de vuit pactes fallits amb vuit pretendents diferents, havien passat els anys i la infanta Joana s'havia fet gran. A l'època les noies es casaven entre els 12 i els 14 anys i ella en tenia 29.

El seu pare va fer l'últim intent per casar-la, aquest cop, amb el comte d'Empúries. Llavors el comtat d'Empúries era independent i el rei volia aconseguir-ne el control a través d'aquest matrimoni.

El comte d'Empúries li semblà bé el casament i la infanta Joana es va traslladar a viure a Castelló d'Empúries. De seguida es va integrar al comtat, era una dona intel·ligent, culte, amant de les lletres i les arts. Va implicar-se en els afers polítics i va saber administrar destrament els assumptes que li queien a les mans.

Fixeu-vos en els països dels pretendents i veureu amb qui li interessava tenir bones relacions els Rei

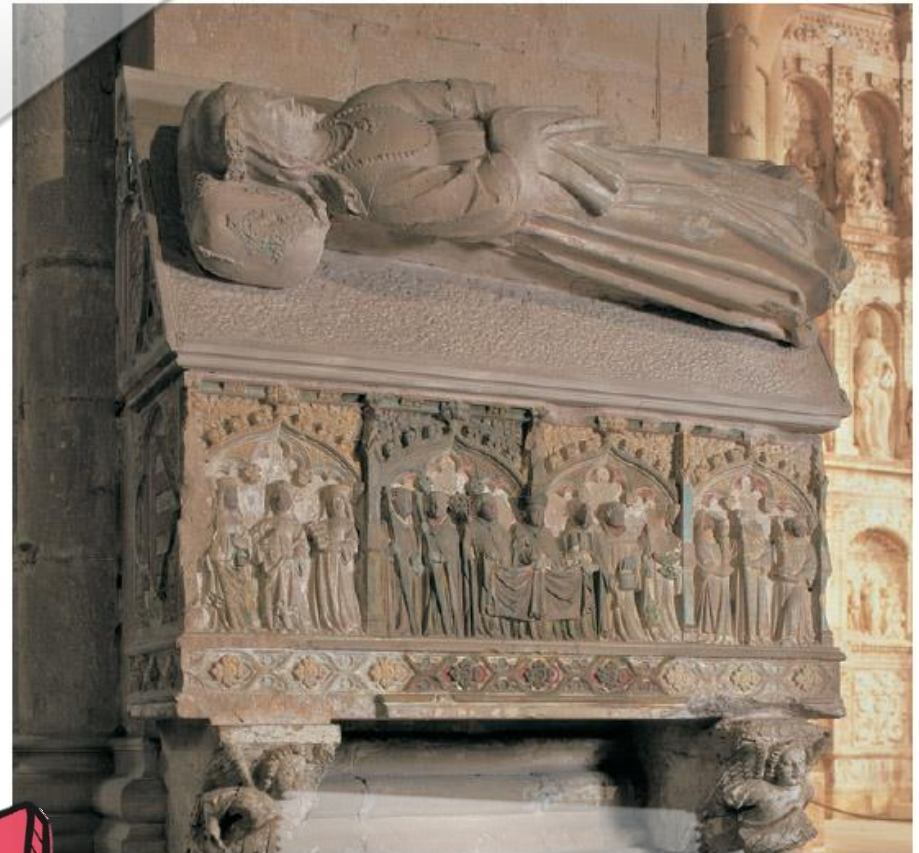
Malgrat el casament, el comtat d'Empúries feia la seva i el rei Pere no aconseguia que es sotmetés a la seva voluntat. Això crispava al rei que finalment decidí envair Empúries amb el seu exèrcit. El comte manà a les seves tropes que lluitessin contra les del rei, i entraren en guerra.

El mes de novembre de 1384 es varen trobar tant el rei com els comtes d'Empúries a Figueres per mirar de resoldre el conflicte. El rei i el comte discutiren i sembla que la discussió pujà de to quan Joana s'interposà entre ells dos intentant defensar en seu marit. El rei, ofès, la va insultar, humiliar i la va bufetejar, amb tanta força que Joana va caure a terra. Pocs dies després la comtessa moria a Castelló d'Empúries.

El comte plorà molt la mort de la comtessa i en culpà el rei. Continuaren la guerra fins que un any més tard, el rei assolí el domini del comtat d'Empúries.

El rei Pere va lamentar, més tard, la mort de la seva filla i va permetre que li fessin sepultura al panteó reial de Poblet, dient que *"és estada bona dona i tots temps obedient als nostres manaments"*.

Joana i el seu marit Joan, van ser els últims comtes sobirans d'Empúries.

El sepulcre de la comtessa
Joana d'Empúries al monestir
de Poblet.

Ermessenda

No sabem ni on ni quan va néixer Ermessenda. Devia pertànyer a la noblesa i degué ingressar de petita en un monestir.

Ermessenda va ser una jove decidida. No només va dedicar-se a la vida religiosa, sinó que ho va fer ingressant en un monestir que trencava amb totes les regles fins llavors establertes.

Normalment qui volia dedicar-se a fer de monja o monjo ingressava al monestir quan tot just es tenien uns 8 o 10 anys.

Aquesta mainada es deia oblades o oblats: compartien el dia a dia amb la resta de monges i monjos però no se'ls obligava a seguir la vida tant dura i estricta de la comunitat adulta.

Fins llavors, els monestirs catalans es regien per les normes de vida de sant Benet, un monjo que va viure entre el 480 i el 547 a Itàlia. Les persones que vivien seguint les seves regles i normes es diuen benedictines.

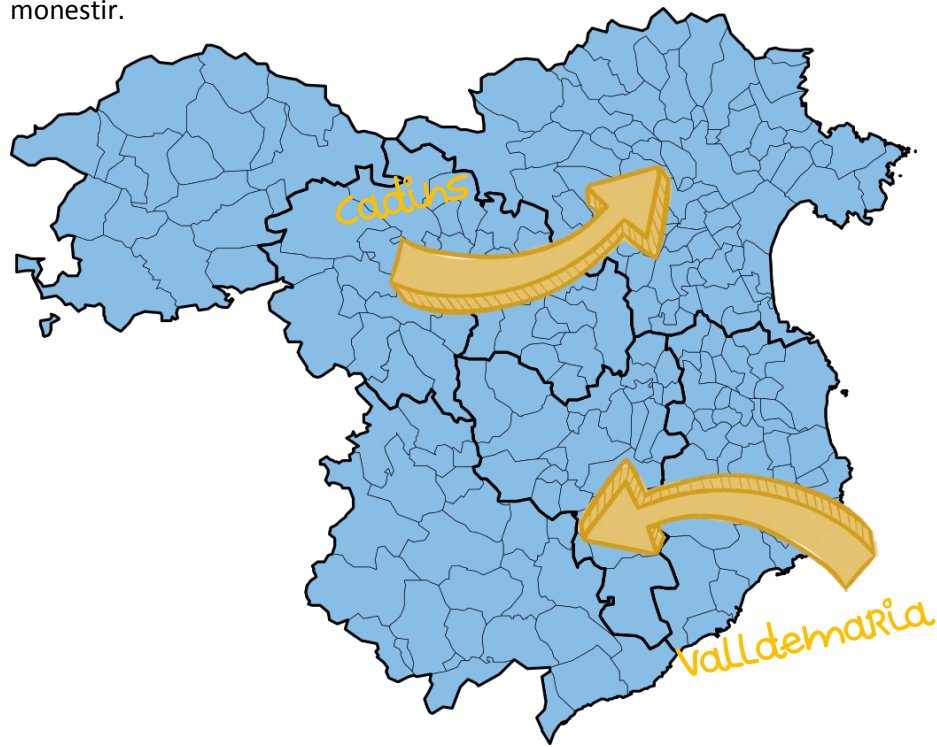
Amb el temps aquests monestirs havien acumulat moltes terres, diners i poder i s'havien convertit en senyors feudals del territori. Al segle XII estaven molt allunyats dels ideals de pobresa i obediència que havia manat seguir sant Benet.

És així com al 1115 va néixer a França una nova ordre religiosa, el **Cister**, que volia recuperar els ideals de vida de sant Benet, allunyant-se de les riqueses, poder i ambició dels monestirs benedictins.

El 1146 en una petita fondalada de la Selva es va fundar el monestir de Valldemaria. Va ser el primer monestir seguidor de l'ideal cistercenc de la península ibèrica, i va ser, precisament, un monestir femení. Abans de que ho fessin les comunitats d'homes, les dones abraçaven les idees renovadores que venien de França i, de fet, a Catalunya hi va haver-hi més del doble de monestirs cistercencs femenins que no pas masculins.

Ermessenda, ingressà en aquest monestir que s'oposava a l'ordre tradicional i proposava idees renovades i modernes. El 1163 la documentació ens diu que n'era l'abadessa. Valldemaria llavors comptava amb una gran comunitat, així que la dividiren per fundar un segon monestir.

Enlloc de quedar-se en la comoditat de Valldemaria, Ermessenda va decidir agafar un grup de companyes i fundar el nou monestir.

El 1169 es varen instal·lar a Sant Feliu de Cadins, un veïnat de Cabanes a tocar del riu Muga. Les seves terres eren fèrtils i amb el treball de les pròpies monges van crear en poc temps un monestir autosuficient, que comptà amb horts, camps i estables.

Sota el govern de Ermessenda la nova casa va créixer i es consolidà, convertint-se en un dels monestirs més influents de la zona. Ermessenda apareix en els documents rebent donacions de terres, venent o fent contractes de lloguer de camps, horts i vinyes. Gaudia de llibertat per poder anar d'un lloc a un altre per atendre els assumptes del monestir. L'espai monàstic quedava obert per tal que les monges rebessin la visita de familiars i coneguts.

Als monestir les noies rebien educació, no només sabien llegir i escriure, sinó que ho feien en diferents idiomes. N'hi ha que exercien oficis, podien desenvolupar les seves habilitats i administrar els béns de la casa. L'abadessa era escollida per votació per les mateixes monges que al cap i a la fi eren les seves pròpies administradores.

Lluny de l'autoritat paterna i sense estar sotmeses a cap marit, en plena edat mitjana els monestirs es convertien en un espai de llibertat per a les dones.

Els documents esmenten a Ermessenda fins el 1179, és possible que morís aquell mateix any o poc després, en tot cas, havia consolidat les bases que permetrien l'expansió del monestir de Sant Feliu de Cadins.

Na Mercadera

Na Mercadera va ser una dona que nasqué a Peralada cap al 1245 i hi morí als volts del 1300.

A Peralada tenia un taller on feia i venia cintes, vels i complements de costura per tal d'ornamentar els vestits. Era una artesana que gaudia d'autonomia: ella mateixa era la mestressa del seu petit negoci que li permetia dur una vida que no era pas luxosa, però en la que tampoc patia gana ni misèries.

L'any 1285 la cosa es va complicar. Aquell any l'exèrcit francès va envair l'Empordà i Peralada quedà envoltat. Els soldats francesos estaven acampats als entorns del poble, i hi feien rondes per assegurar-se que ningú pogués entrar ni sortir.

Aquesta situació es coneixia com a setge i es feia per a poder conquerir un poble o castell. L'exèrcit enemic encerclava un poble o castell i impedia qualsevol entrada o sortida tant de persones com de mercaderies. Així afeblien la població que estava a l'interior, que mica en mica es quedava sense menjar ni beure amb l'esperança que tard o d'hora es rendissin.

Na Mercadera, però, era una dona amb empena. Va arribar el dia que es va atipar d'estar reclosa dins el poble, menjant les restes que li quedaven al rebost. Ella, com la majoria de persones de Peralada, tenia un hort a la vora del Llobregat, el rierol que passa a les afores del poble. Era època de cols i els horts n'eren plens, així que va decidir anar-ne a collir, per més que això implicués sortir de Peralada.

No era una cosa fàcil! Una dona rondant els horts de Peralada cridaria l'atenció dels soldats francesos. Així que va decidir disfressar-se d'un d'ells. Va agafar una llança, escut i es va lligar una espasa a la cintura. Va sortir de Peralada i, amb molt de compte, va arribar als horts.

Quan va ser al seu hort, es va posar a collir cols. De cop va sentir el dringar de l'armadura d'un soldat a la vora seu. Sense ni mica de por, s'hi va acostar i va veure com un cavaller havia caigut (cavall inclòs) dins el rierol. Na Mercadera no va dubtar, va agafar la llança i va punxar la cuixa d'aquell home tot dient-l'hi:

"cavaller, sou mort si no us rendiu"

El cavaller, en veure que Na Mercadera no s'arronsava, es va rendir. Ella li va desclavar la llança, li va curar la ferida i se'l va endur a Peralada. El rei, en veure com Na Mercadera arribava vestida d'home, amb un soldat francès fet presoner, va veure visions. Ella li va explicar la seva història i el rei no parava de demanar-l'hi que li repetís, entusiasmat.

Admirat per la gesta, va lloar la valentia de Na Mercadera i la va recompensar tal i com es recompensava als soldats que feien presos membres de l'exèrcit enemic: es va poder quedar el cavall del soldat, així com la seva armadura, escut i armes. A més, Na Mercadera va cobrar el rescat que el rei va demanar a la família del cavaller francès per retornar-lo a casa. I segurament, no menys important que la resta, aquell dia a Peralada es va dinar col acabada de collir de l'hort.

NOM:

Ets un **pagès o pagesa** del grup dels no privilegiats. Treballes cada dia de sol a sol camps d'ordi, ajudat per bous i mules llaures els camps a l'hivern i culls a l'estiu. Pagues molts d'impostos als monjos de Sant Pere de Rodes, que són el teu senyor. Els diumenges són el teu dia de descans, però si els monjos et manen treballar per a ells ho fas i sense cobrar res a canvi.

NOM:

Ets un **artèsà o artesana** del grup dels no privilegiats. Treballes cada dia de sol a sol camps fent sabates, espardenyes i cordons. Pagues molts d'impostos als monjos de Sant Pere de Rodes, que són el teu senyor. Els diumenges són el teu dia de descans, però si els monjos et manen treballar per a ells ho fas i sense cobrar res a canvi.

NOM:

Ets un **pagès o pagesa** del grup dels no privilegiats. Treballes cada dia de sol a sol vinyes, a l'hivern les podes i llaures, a l'estiu culls el raïm. Pagues molts d'impostos als monjos de Sant Pere de Rodes, que són el teu senyor. Els diumenges són el teu dia de descans, però si els monjos et manen treballar per a ells ho fas i sense cobrar res a canvi.

NOM:

Ets un o una **obrer** del grup dels no privilegiats. Treballes cada dia de sol a sol tallant pedres, fent morter i aixecant parets, tanques i cases. Pagues molts d'impostos als monjos de Sant Pere de Rodes, que són el teu senyor. Els diumenges són el teu dia de descans, però si els monjos et manen treballar per a ells ho fas i sense cobrar res a canvi.

NOM:

Ets un **pastor o pastora** del grup dels no privilegiats. Treballes cada dia de sol a sol pasturant ramats de xais i cabres. Fas formatges i vens la llana. Pagues molts d'impostos als monjos de Sant Pere de Rodes, que són el teu senyor. Els diumenges són el teu dia de descans, però si els monjos et manen treballar per a ells ho fas i sense cobrar res a canvi.

NOM:

Ets un **moliner o molinera** del grup dels no privilegiats. Treballes cada dia de sol a sol molent gra, sobretot blat, per fer-ne farina. Pagues molts d'impostos als monjos de Sant Pere de Rodes, que són el teu senyor. Els diumenges són el teu dia de descans, però si els monjos et manen treballar per a ells ho fas i sense cobrar res a canvi.

NOM:

Ets un **ramader o ramadera** del grup dels no privilegiats. Treballes cada dia de sol a sol cuidant porcs i vaques. Un cop l'any els sacrificues i vens la seva carn. Pagues molts d'impostos als monjos de Sant Pere de Rodes, que són el teu senyor. Els diumenges són el teu dia de descans, però si els monjos et manen treballar per a ells ho fas i sense cobrar res a canvi.

NOM:

Ets un o una **fargaire** del grup dels no privilegiats. Treballes cada dia de sol a sol fent ferro amb la farga i forjant eines per als pagesos i armes per als soldats. Pagues molts d'impostos als monjos de Sant Pere de Rodes, que són el teu senyor. Els diumenges són el teu dia de descans, però si els monjos et manen treballar per a ells ho fas i sense cobrar res a canvi.

NOM:

Ets un **pagès o pagesa** del grup dels no privilegiats. Treballes de sol a sol camps d'oliveres. Tota la tardor i hivern culls les olives per dur-les al trull i fer-ne oli. Pagues molts d'impostos als monjos de Sant Pere de Rodes, que són el teu senyor. Els diumenges són el teu dia de descans, però si els monjos et manen treballar per a ells ho fas i sense cobrar res a canvi.

NOM:

Ets un o una **trullaire** del grup dels no privilegiats. Treballes cada dia de sol a sol fent funcionar el trull amb dues mules i fent oli. Pagues molts d'impostos als monjos de Sant Pere de Rodes, que són el teu senyor. Els diumenges són el teu dia de descans, però si els monjos et manen treballar per a ells ho fas i sense cobrar res a canvi.

© rafael bopez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bopez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bopez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bopez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bopez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bopez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bopez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bopez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bopez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bopez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

NOM:

Ets un o una **castlà** del grup dels privilegiats. Governes el castell on vius amb tota la teva família. Tens una guarnició de soldats i ets el responsable de la protecció de la gent de la muntanya.

No pagues impostos, vius al castell de Verdera, preparat per a defensar la gent que viu a la muntanya dels perills que venien tant per terra com per mar.

NOM:

Ets el fill o filla del **castlà** del grup dels privilegiats. La teva família és noble i et passes el dia entrenant-te en les arts de la guerra. Quan arribi el moment heretaràs el castell i governaràs tota la guarnició de soldats.

No pagues impostos, vius al castell de Verdera, preparat per a defensar la gent que viu a la muntanya dels perills que venien tant per terra com per mar.

NOM:

Ets un o una **soldat ras** del grup dels privilegiats. La teva família és de la petita noblesa i et passes el dia entrenant-te amb l'espasa. Quan et canses d'entrenar, jugues a daus amb els teus companys.

No pagues impostos, vius al castell de Verdera, preparat per a defensar la gent que viu a la muntanya dels perills que venien tant per terra com per mar.

NOM:

Ets un o una **soldat ras** del grup dels privilegiats. La teva família és de la petita noblesa i et passes el dia entrenant-te amb l'espasa. Quan et canses d'entrenar, jugues a daus amb els teus companys.

No pagues impostos, vius al castell de Verdera, preparat per a defensar la gent que viu a la muntanya dels perills que venien tant per terra com per mar.

NOM:

Ets un o una **arquer** del grup dels privilegiats. La teva família és de la noblesa, tens bona punteria i et passes el dia entrenant-te amb l'arc i les fletxes. T'agrada jugar als daus i, tot i que està prohibit, sovint hi apostes diners.

No pagues impostos, vius al castell de Verdera, preparat per a defensar la gent que viu a la muntanya dels perills que venien tant per terra com per mar.

NOM:

Ets un o una **arquer** del grup dels privilegiats. La teva família és de la noblesa, tens bona punteria i et passes el dia entrenant-te amb l'arc i les fletxes

No pagues impostos, vius al castell de Verdera, preparat per a defensar la gent que viu a la muntanya dels perills que venien tant per terra com per mar.

NOM:

Ets un o una **cavaller** del grup dels privilegiats. La teva família és de la noblesa, i tens un bon cavall. Et passes el dia entrenant-te en l'art de la guerra. Tens un servent que et cuida el cavall.

No pagues impostos, vius al castell de Verdera, preparat per a defensar la gent que viu a la muntanya dels perills que venien tant per terra com per mar.

NOM:

Ets un o una **cavaller** del grup dels privilegiats. La teva família és de la noblesa, i tens un bon cavall. Et passes el dia entrenant-te en l'art de la guerra. Tens un servent que et cuida el cavall.

No pagues impostos, vius al castell de Verdera, preparat per a defensar la gent que viu a la muntanya dels perills que venien tant per terra com per mar.

NOM:

Ets un o una **soldat ras** del grup dels privilegiats. La teva família és de la petita noblesa i et passes el dia entrenant-te amb l'espasa. Quan et canses d'entrenar, jugues a daus amb els teus companys.

No pagues impostos, vius al castell de Verdera, preparat per a defensar la gent que viu a la muntanya dels perills que venien tant per terra com per mar.

NOM:

Ets un o una **soldat ras** del grup dels privilegiats. La teva família és de la petita noblesa i et passes el dia entrenant-te amb l'espasa. Quan et canses d'entrenar, jugues a daus amb els teus companys.

No pagues impostos, vius al castell de Verdera, preparat per a defensar la gent que viu a la muntanya dels perills que venien tant per terra com per mar.

© rafael bobez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bobez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bobez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bobez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bobez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bobez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bobez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bobez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bobez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael bobez-moriné / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

NOM:

Ets l'**abat o abadessa** del monestir de Sant Pere de Rodes, un monjo del grup dels privilegiats. Manes a la resta de monjos i vius en un palau al costat del monestir, tot i que sovint has de marxar per a fer viatges que et duen lluny.

El monestir de Sant Pere de Rodes és el senyor de tota la muntanya, té molts diners i rep una gran quantitat d'impostos.

NOM:

Ets el **prior o priora** del monestir de Sant Pere de Rodes, un monjo del grup dels privilegiats. Ajudes a l'abat a governar el monestir i el substitueixes quan aquest és fora del monestir.

El monestir de Sant Pere de Rodes és el senyor de tota la muntanya, té molts diners i rep una gran quantitat d'impostos.

NOM:

Ets el **cambrer o cambrera** del monestir de Sant Pere de Rodes, un monjo del grup dels privilegiats. No portes begudes als altres monjos, sinó que tens la clau de la cambra on es guarden els diners del monestir, i per tant, gestiones les finances dels monjos.

El monestir de Sant Pere de Rodes és el senyor de tota la muntanya, té molts diners i rep una gran quantitat d'impostos.

NOM:

Ets el monjo o monja **infermer** del monestir de Sant Pere de Rodes, un monjo del grup dels privilegiats. Tens coneixements de farmàcia, així que cuides l'hort de plantes medicinals amb les que fas xarops i ungüents per curar els monjos malalts.

El monestir de Sant Pere de Rodes és el senyor de tota la muntanya, té molts diners i rep una gran quantitat d'impostos.

NOM:

Ets el monjo o monja **obrer** del monestir de Sant Pere de Rodes, un monjo del grup dels privilegiats. Programes les obres d'ampliació del monestir i contractes grups obrers per a que reparin parets, teulats i camins.

El monestir de Sant Pere de Rodes és el senyor de tota la muntanya, té molts diners i rep una gran quantitat d'impostos.

NOM:

Ets el monjo o monja **cellerer** del monestir de Sant Pere de Rodes, un monjo del grup dels privilegiats. T'encarregues del celler del monestir, al setembre fas vi amb el raïm que puguen els pagesos i pageses de la muntanya.

El monestir de Sant Pere de Rodes és el senyor de tota la muntanya, té molts diners i rep una gran quantitat d'impostos.

NOM:

Ets el monjo o monja **sagristà** del monestir de Sant Pere de Rodes, un monjo del grup dels privilegiats. Tens cura de que a l'església no hi falti res per a fer missa: espelmes, llibres, estovalles, plats i copes.

El monestir de Sant Pere de Rodes és el senyor de tota la muntanya, té molts diners i rep una gran quantitat d'impostos.

NOM:

Ets el monjo o monja **hospitaler** del monestir de Sant Pere de Rodes, un monjo del grup dels privilegiats. Et cuides dels pelegrins que arriben de llocs llunyans fins al monestir i els dones hospitalitat: un llit on dormir i un xic de menjar.

El monestir de Sant Pere de Rodes és el senyor de tota la muntanya, té molts diners i rep una gran quantitat d'impostos.

NOM:

Ets el monjo o monja **almoïner** del monestir de Sant Pere de Rodes, un monjo del grup dels privilegiats. Et cuides de donar almoïna als pidolaires i gent més pobre que arriba al monestir demanant caritat.

El monestir de Sant Pere de Rodes és el senyor de tota la muntanya, té molts diners i rep una gran quantitat d'impostos.

NOM:

Ets el monjo o monja **porter** del monestir de Sant Pere de Rodes, un monjo del grup dels privilegiats. Vigiles qui entra i qui surt del monestir, i vius a la porteria mateix per a poder obrir la porta si algú arriba quan ja és fosc i tothom dorm.

El monestir de Sant Pere de Rodes és el senyor de tota la muntanya, té molts diners i rep una gran quantitat d'impostos.

© rafael lópez-morón / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael lópez-morón / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael lópez-morón / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael lópez-morón / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael lópez-morón / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael lópez-morón / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael lópez-morón / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael lópez-morón / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael lópez-morón / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

© rafael lópez-morón / Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya